

Kulturowe, etyczne i pragmatyczne aspekty komunikacji interpersonalnej

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2024/2025
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	(zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra NiSW z 26 lipca 2019)
Profil studiów	(ogólnoakademicki/praktyczny)
Poziom kształcenia	I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.
Koordinator przedmiotu	dr hab. Olga Jauer-Niworowska, prof. ucz.; dr Kamila Potocka-Pirosz o.jauer-niworo@uw.edu.pl ; k.potocka@uw.edu.pl
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr Marta Piasecka marta.piasecka@uw.edu.pl
Prowadzący zajęcia	dr Marta Piasecka (wykład), dr hab. Katarzyna Dróżdź-Łuszczczyk, prof. ucz. (ćwiczenia)

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	II rok I stopnia, semestr III	Liczba punktów ECTS	5.00
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ			

Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
wykład (W)	30	1
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)	30	1
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	90	3

3. CELE KSZTAŁCENIA	
C1	Zapoznanie studentów z podstawami metodologicznymi kultury języka polskiego i leksykologii jako dyscyplin językoznawczych w związku z głównymi tendencjami komunikacji językowej we współczesnej polskiej wspólnotie etnicznej. Zdobyć wiedzy w zakresie poprawnego używania języka polskiego (z uwzględnieniem zagadnień leksykalnych i stylistycznych).
C2	Zdobyć umiejętności analizowania form językowych pod względem ich poprawności.
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	Zna podstawową terminologię w zakresie treści przedmiotu. Rozpoznaje typy błędów i usterek językowych, rozumie mechanizmy ich powstawania.
W2	Zna zasady kształtowania normy językowej oraz samą normę językową. Rozpoznaje najważniejsze tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny w zakresie ortografii, interpunkcji, wymowy, fleksji, składni i słownictwa. Zna najważniejsze relacje semantyczne, rozumie ich naturę i dostrzega wykorzystanie ich w praktyce komunikacyjnojęzykowej.
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	Umie definiować wybrane pojęcia i objaśniać podstawowe terminy związane z przedmiotem ćwiczeń. Używa polszczyzny zgodnie z normą językową.
U2	Uzasadnia swoje opinie o języku. Odwołuje się do najważniejszych i najnowszych wydawnictw normatywnych.

U3	Umie wyjaśniać, jak się przejawia zgodność danego rozwiązania językowego z normą i na czym polegają odstępstwa od niej.
Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:	
K1	Wykorzystywania swojej wiedzy i umiejętności w zakresie treści przedmiotowych i do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych. Dostosowuje dobór środków języka do sytuacji i typu kontaktu słownego oraz uwzględnia możliwości odbiorcy i jego status społeczny.
K2	Posługuje się językiem zgodnie z zasadami etykiety językowej. Przejawia postawę troski o język i jest wyczulony na jego wulgaryzację.
K3	

5. ZAJĘCIA		
Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
ćwiczenia	<p>Ćwiczenia dotyczą przede wszystkim praktycznych umiejętności posługiwania się poprawną polszczyzną w różnych sytuacjach komunikacyjnych. Studenci poznają najważniejsze typy błędów i usterek językowych, identyfikują i rozumieją ich mechanizmy, formułują i uzasadniają oceny rozwiązań językowych. Zapoznają się z poniższymi zagadnieniami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Słowniki w pracy logopedy. 2. Błędy fleksyjne. 3. Związki składniowe (związek zgody). 4. Związki składniowe (związek rządu). 5. Poprawność w zakresie związków głównych (orzeczenie - podmiot). 6. Poprawność w związkach rządu (dopełnienie). 7. Składnia liczebników. 8. Odmiana nazw osobowych (nazwiska obce). 9. Odmiana nazw osobowych (nazwiska polskie). 10. Odmiana rodzimych nazw miejscowych. 11. Szyk wyrazów w zdaniu. 12. Imiesłowowy równoważnik zdania. 13. Dobór pomocniczych wyrazów gramatycznych. 	<p>Student zna podstawy metodologiczne kultury języka polskiego i leksykologii jako dyscyplin językoznawczych w związku z głównymi tendencjami komunikacji językowej we współczesnej polskiej wspólnocie etnicznej.</p>

Wykład	<p>Wykład dotyczy podstawowych pojęć leksykologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem jednostki leksykalnej oraz relacji między leksemem a wyrazem. Zostaną omówione najważniejsze zależności między składnikami pola semantycznego (synonimia, antonimia, homonimia). Ważnym składnikiem okaże się przegląd współczesnych słowników, przeprowadzony z uwzględnieniem tła historycznego. Drugim blokiem zagadnień będą główne tendencje rozwojowe współczesnego języka polskiego w zakresie ortografii, interpunkcji, wymowy, fleksji, składni oraz słownictwa. Nacisk jest położony na wyjaśnienie genezy błędów. Ważnym zagadnieniem jest różnica między normą (dwupoziomową) a uzusem, zwłaszcza – inteligentkim. Studenci poznają najważniejsze terminy językoznawstwa normatywnego oraz najaktualniejsze kodyfikacje normy językowej</p>	<p>Student zna podstawy metodologiczne kultury języka polskiego i leksykologii jako dyscyplin językoznawczych w związku z głównymi tendencjami komunikacji językowej we współczesnej polskiej wspólnotie etnicznej</p>
--------	---	--

6. LITERATURA

Obowiązkowa

- S. Dubisz, *Język – historia – kultura*, Warszawa 2007.
 H. Jadacka, *Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia*, Warszawa 2005.
 T. Karpowicz, *Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Warszawa 2009.
 A. Markowski, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa 2005.
Wielki słownik poprawnej polszczyzny PWN, pod red. A. Markowskiego, Warszawa 2003.

Uzupełniająca

Materiały z zajęć.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
Dotyczy wszystkich efektów kształcenia	Obecność na wykładach i ćwiczeniach, kolokwia w trakcie kursu, otrzymanie oceny pozytywnej z końcowego sprawdzianu pisemnego z części ćwiczeniowej oraz z części wykładowej.	60% punktów możliwych do zdobycia ze sprawdzianu pisemnego z części wykładowej ORAZ 60% punktów możliwych do zdobycia ze sprawdzianu pisemnego z części ćwiczeniowej.

8. INFORMACJE DODATKOWE

(tu należy zamieścić informacje istotne z punktu widzenia nauczyciela niezawarte w pozostałej części sylabusu, w szczególności w oparciu o regulacje wynikające z § 26 ust. 1 i 2, § 27 ust. 3 oraz § 28 ust. 1 Regulaminu Studiów wskazanie liczby terminów zaliczeń przedmiotu, w tym zaliczeń

**Załącznik nr 4B do Procedury opracowywania i okresowego przeglądu programów studiów
(stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 68/2024 Rektora WUM z dnia 18 kwietnia 2024 r.)**

dopuszczających do egzaminu, oraz np. czy przedmiot jest powiązany z badaniami naukowymi, szczegółowy opis egzaminu, informacje o kole naukowym)

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich